

Ophør allerede 1. April, for derved at sætte et Pres paa Rigsdagen for ret snart at komme til en Afgørelse af det Spørgsmaal. Men vi staar her overfor et saa stærkt stigende Forbrug, at det, hvis man overhovedet vil have Importindskrænkning, er et af de Punkter, hvor man absolut maa gribe ind. Selv om man ikke synes, det bliver gjort i alle Maader, som man kunde ønske det, maatte man dog hellere finde sig i, at det blev gjort paa en Maade, som man paa visse Punkter mente trængte til en Ændring, naar disse Ændringer kunde komme i Løbet af kort Tid, end slaa Foranstaltningen i Stykker, hvoraf Følgen jo vilde blive, at der vilde ske en ganske overordentlig stor Indførsel og Indregistrering af Biler for at være i Læ, naar der igen gøres et Forsøg paa at komme ind paa en alvorlig Beskatning af Biler. Jeg tror, at man ved at slaa Loven i Stykker, saa den ikke kan blive vedtaget i Morgen, vil gøre overordentlig megen Fortrød paa dette Omraade. I øvrigt er jeg naturligvis villig til at tage en Forhandling op om det.

Jeg skal til sidst til det ærede Medlem sige, at det er ingenlunde Meningen, at denne Lov skal ophøre den 30. Juni. Jeg tror ogsaa, at det, jeg sagde ved Fremsettelsen af Lovforslaget, egentlig var tilstrækkelig tydeligt i saa Henseende. Dette fastsættes kun for at slaa fast, at Rigsdagen faar Tid til at overveje Enkelthederne i en Lov, den ikke kan overse i Løbet af den korte Tid, der er levnt den, og derfor fastsætter man en Gyldighedsfrist, som udløber om faa Maaneder, hvoraf følger, at hvis denne Rigsdag ikke kan enes om en saadan Lov, der skal løbe i længere Tid eller blive permanent, saa bortfalder den. Det er altsaa en Garanti, der gives Rigsdagen; og der er ingen Antydning af, at Loven kun skulde tænkes at have saa kort en Varighed.

Endelig skal jeg sige til det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, hvis Bemærkninger jeg vel allerede for en stor Del har besvaret ved, hvad jeg har sagt, at han var, som jeg begyndte med at gøre opmærksom paa, inde paa helt den modsatte Retning, hvori det ærede Medlem Hr. Borgbjerg bevægede sig; efter hans Mening vilde der ikke ved disse Lovforslag skabes nogen Formindskelse af Luksusindførselen, det vilde blive et Slag i Luften, og det ærede Medlem spurgte, om de tidligere Luksuslove havde formindsket Indførselen. Jeg maa gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at tidligere Luksustoldlove havde det fiskale Formaal at tilvejebringe en væsentlig Indtægt for Staten til Erstat-

ning af det store Tab af Indtægt, som Staten havde haft ved, at Udbyttet af Formue- og Indkomstskatten var gaaet ned, og derfor maatte jeg være en mærkelig Finansminister, hvis jeg havde fastsat Satser for disse Varer saaledes, at jeg ikke troede, at jeg kunde faa nogen videre Indkomst af dem. Jeg satte dem saa højt, som jeg mente, der var Mulighed for, naar man skulde naa det fiskale Formaal; men de allerfleste Satser var samtidig saa høje, at de absolut har begrænset Importen. Dette, at Importen for nogle af disse Varer er steget i Løbet af to Aar, hvad jeg indrømmer, den er, er ikke noget Bevis. Med den overordentlig betydelige Tendens til Stigning, som Luksusindførselen har haft, vilde denne Indførsel sikkert være blevet kraftigere endnu, hvis disse Love om Luksusbeskatning ikke var kommet. Naar det ærede Medlem samtidig troede, at disse Love vilde medføre et betydeligt højere Prisniveau og et forøget Seddelomløb, da modsagde han sig selv ved at nævne de to Ting i samme Aandedræt; thi hvis virkelig Forhøjelserne er saa store, at de kan medføre en saa betydningsfuld Virkning som et højere Prisniveau, saa er der slet ingen Tvivl om, at de ogsaa vil være i Stand til at begrænse Indførselen.

Det ærede Medlem afgav en platonisk Erklæring om, at han og hans Parti var fuldt villige til at medvirke til en forhøjet Skat paa Luksusforbruget. Men det har det ærede Medlem sagt før, uden at det nogen Sinde er lykkedes mig at blive klar over, hvad det er, han vil ramme. Jeg tror, han tidligere har nævnt, at saadant noget som spiselige Svalereder og Gaaseleverpostej var passende Objekter, men jeg har aldrig hørt det ærede Medlem nævne større og betydningsfuldere Varegrupper, hvor hans Parti var villigt til at gaa til en højere Luksusbeskatning, og vel at mærke anwise den saaledes, at man derved bliver i Stand til at anvende en farbar Vej for en saadan Beskatning. Naar det ærede Medlem klagede over den forhøjede Told paa Legetøjsindustrien, har han ikke lagt Mærke til, at det gælder kun det Legetøj, hvortil der anvendes Silke, der er nemlig en hel Mængde Ting, for hvilke Tolden bliver forhøjet i Forhold til den Mængde Silketøj, som indgaar i Varen. Det ærede Medlem sprugte om Bestemmelsen i § 8 af Lovforslaget om Omsætningsafgift af Motorkøretøjer, og hvad der skulde forstaas ved, at der for Motorkøretøjer afgives Erklæring om, at de